

Tárgy: Okiratszerkesztés

Letét- és pénzkezelési szabályok megsértése

Letétnyilvántartás szabályainak megsértése

Indokolás nélküli fellebbezés

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/ 048 / 2021.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi ügyében a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2021.F.126/7. sz. határozata ellen benyújtott fellebbezést elutasítja, tekintettel arra, hogy a fellebbezés indokolást nem tartalmaz.

INDOKOLÁS

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2021. év június hó 21. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, **2021. F. 126/7. (2020.V. 473.)** számú határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd **2 rendbeli folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért **kizárás** fegyelmi büntetéssel sújtotta, melynek időtartama 5 év, amelynek végrehajtását 3 évre felfüggesztette.

Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéddel szemben korábban több fegyelmi eljárás volt folyamatban, 4 esetben pénzbírság fegyelmi büntetés került kiszabásra jogerősen.

A lefolytatott fegyelmi eljárás során a másodfokú fegyelmi tanács az alábbi tényállást állapította meg.

Bejelentő 2020. október 26. napján fordult beadvánnyal a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben eljárás alá vont ügyvéd okiratszerkesztését kifogásolta. Az eljárás alá vont ügyvéd 2020. január 21-én ingatlan adásvételi szerződést szerkesztett és ellenjegyzett a bejelentő, mint eladó, valamint XY és XY2, mint vevők között a belterület ../1 hrsz. és ../2. hrsz. alatti ingatlanok tulajdonjogának átruházására.

Az okiratszerkesztés során az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi biztos álláspontja szerint megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Üttv.) 1. § (1), 1. § (3), 28. § (3), 29. § (1), 43. § (1), (2) bek. b) pontjában, 44. § (1), 47. § (2), 48. § (1) és 51. (1) bekezdésében, az Ügyvédi Etikai Szabályzat 5.10. és 5.12.b) pontjában, valamint a letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól szóló 17/2018.

(III.26.) MÜK Szabályzat 1.1, 3.1.a) és 5.1. pontjában foglalt rendelkezéseket, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rb. folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az Fegyelmi Tanács a bizonyítási eljárás lefolytatását követően megállapított tényállás alapján teljes egészében egyetértett a fegyelmi biztos álláspontjával és az alábbiakat állapította meg:

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem foglalta írásba egyik adásvételi szerződés megszerkesztésekor sem a megbízást, megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdését. Ezt a tényt az eljárás alá vont ügyvéd is elismerte.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az adásvételi szerződések közül legalább egyet úgy látott el az ellenjegyzésével, hogy azon nem szerepelt az egyik vevő névalírása, megsértette az Üttv. 43. § (1) bekezdésében, 43. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakat.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem rögzítette az ingatlant terhelő tényleges terheket és ezzel összefüggésben azt, hogy a hátralékos vételár fedezi-e a terheket, olyan okiratot ellenjegyzett, amely nem felelt meg a szerződő felek akaratának, ugyanis az eladó a hátralékos vételárból a 9.500.000 Ft-os tartozáson túl vételár megfizetésére számított, a vevő pedig tehermentes tulajdonjog megszerzésére. Ezzel a magatartása az Üttv. 44. § (1) bekezdésébe ütközik.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem gondoskodott az ingatlan tulajdoni lapjára bejegyzett terhek törléséről, valamint erre a szerződésben olyan határidőt állapított meg, amely a teljesítésre nem volt elegendő, megszegte az Üttv. 28. § (3) bekezdését. Az adásvételi szerződésben ugyanis az eladó a tulajdoni lapra bejegyzett terhek törlésével bízta meg. Nem fogadta el a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, mely szerint az eljáró végrehajtó őt megtévesztette, mivel az eljárás alá vont ügyvéd nem tudta hitelt érdemlően igazolni, hogy akár az elévülések tényét megállapító bírósági határozat, akár a végrehajtó által kibocsátott törlő végzés, akár a tartozások megfizetését igazoló végrehajtás kérői nyilatkozat valamennyi, az ingatlanok tulajdoni lapjára bejegyzett tartozás tárgyában rendelkezésre állt volna.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem tájékoztatta a feleket arról, hogy az ingatlant terhelő végrehajtási jogok alapján kifizetendő összegek nem a teljes tartozást takarják, nem tájékoztatta őket arról sem, hogy milyen kockázatokkal jár, ha a szerződés megkötésekor a felek nincsenek tisztában azzal, hogy a terheket fedezi-e a hátralékos vételár, megsértette az ÜESZ 5.12.b) pontjában foglalt kötelezettséget.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a 2020. július 3. napján kötött szerződéshez teljesítési letéti szerződést nem kötött, megsértette az Üttv. 47. § (2) bekezdéséből fakadó kötelezettségét.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a tulajdonjog bejegyzéséhez hozzájáruló eladói nyilatkozatot az adásvételi szerződésben és a letéti szerződésben foglalt rendelkezések ellenére szabadította fel, megsértette az Üttv. 48. § (1) bekezdését, a Letéti Szabályzat 1.1., 3.1.a), 5.1. pontjait.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az általa kezelt és a védekező iratában P/7. és P/8. számon rögzített letétet az elektronikus nyilvántartásba nem jelentette be,

megsértette az Üttv. 51. § (1) bekezdését. E körben az eljárás alá vont ügyvéd is elismerte a fegyelmi felelősségét.

Az ügyvéd fenti magatartásai egyben az Üttv. 1. § (1) bekezdés és 1. § (3) bekezdés, valamint az ÜESZ 5.10. pontjába ütköznek.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd által indítványozott tanú meghallgatására irányuló bizonyítási indítványt nem tartotta szükségesnek elrendelni, figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló iratokból és nyilatkozatokból a tényállás teljes körűen megállapítható volt, a tanú meghallgatásától további új információ nem volt várható.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget a jogszabályi előírások és az ÜESZ alapján fennálló kötelezettségének, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rb. folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el. A rendbeliséget a Fegyelmi Tanács a megbízások száma alapján határozta meg.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során a fegyelmi biztos álláspontjával értett egyet és az Üttv. 108. § e.) pontjában írt kizárás fegyelmi büntetést alkalmazta, mivel álláspontja szerint az elkövetett fegyelmi vétségek – különös tekintettel a letétkezelés és az ellenjegyzés szabályainak megsértésére - olyan mértékűek, amelyek a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását indokolják. A Fegyelmi Tanács mérlegeléssel az Üttv. 109. § (6) bekezdése által biztosított időtartam alsó harmadában állapította meg a kizárás időtartamát, továbbá a kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását az Üttv. 111. § (1) bekezdése alapján 3 évre felfüggesztette.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott büntetés alkalmazása összhangban van az elkövetett vétség súlyával és kellő visszatartó erőként szolgálhat a jövőre nézve az eljárás alá vont ügyvéd számára.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét.

Enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd részbeni elismerését.

Az elsőfokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezéssel élt, mivel álláspontja szerint az eljáró tanács a rendelkezésre álló tényekből helytelen következtetést vont le. A fentiekre tekintettel a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozat megalapozatlan, ezért annak megváltoztatását és a fegyelmi eljárás megszüntetését kérte. A fellebbezés további részletes indoklására további 15 nap haladékot kért.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa észrevételezte, hogy a határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd jelentett be fellebbezést, melyet nem indokolt. Jelezte, hogy fellebbezésének részletes indoklását 15 napon belül elő fogja terjeszteni. A fellebbezés indoklása azonban az illetékes fegyelmi bizottsághoz nem érkezett be. Az Üttv. 135. § (3) bekezdése szerint az elsőfokú fegyelmi határozat elleni fellebbezést a kézbesítéstől számított 15 napon belül kell előterjeszteni, és elő kell terjeszteni a fellebbezés indokait is. Tekintettel arra, hogy a fellebbezés indoklása elmaradt a fellebbező részéről, az országos fegyelmi főbiztos

indítványozta a fellebbezés elutasítása mellett az elsőfokú határozat helybenhagyását az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Másodfokú Fegyelmi Tanácsa 2021.11.25. napján tartott tárgyalást, melyen a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa szabályszerű idézésre megjelent, míg az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa indítványozta a fellebbezés elutasítását, mivel a fellebbezés indokolást nem tartalmazott.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács eljárása lefolytatására az Üttv. 208. § (22) bekezdésére tekintettel a 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban FE) 42.1, és 42.2. pontjai alapján került sor.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által előterjesztett fellebbezés nem tartalmaz indokolást, erre tekintettel az Üttv. 137. § (3) bekezdés harmadik fordulata alapján - figyelemmel az Üttv. 135. § (3) bekezdésére is - a fellebbezést elutasította.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem volt alapos, ezért az Üttv. 142. § (2) bek. és a FE. 40.2. c.) pontja alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére az eljárás alá vont ügyvédet kötelezte.

A perindítás lehetőségéről történő kioktatás az Üttv. 139.§ (1) bekezdésén alapult.

Budapest, 2021. november 25.

4. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2022. 02 17. napján végrehajtható.